

Miraklet i Lourdes

Holder miraklet? Af Palle K. Johansen

Christine, en stille ung pige, der er lammet fra halsen og ned. Hun kommer til Lourdes for måske ved et mirakel at blive helbredt for sine lidelser, for hvis man vil se et mirakel, så er der store chancer i den franske by Lourdes, som hvert år besøges af mere end fem millioner pilgrimme. De valfarter til denne katolske helligdom i håbet om, at netop de vil blive ramt af en guddommelig indgriben, der kan befri dem for deres lidelser.

I spillefilmen "Miraklet i Lourdes" følger vi én af disse, Christine (Sylvie Testud), der er lammet fra halsen og ned på grund af uhelbredelig sklerose. Hun køres hver dag rundt i kørestolen af Maria, en kappeklædt oppasser, der er hendes faste hjælp. Christine bliver madet og lagt i seng af stedets

oppassere samtidig med, at hun beder til Jomfru Maria, skrifter og forsøger at gøre sig så åben for frelse som muligt, selv om hun ikke er særlig troende, men en nat sker der en forandring. Christine vågner og kan bevæge sig. Hun rejser sig forsigtigt op, går ud og reder sit hår og tager selv tøj på. Det synes tydeligt: Der er sket et mirakel.

Jamen, hvad er egentlig et rigtigt mirakel? Christine, der i første omgang tiljubles med klapsalver, hvor hun forsigtigt gående kommer frem, bliver tvivlende iagttaget af omgivelserne. To – lidt komiske – kvinder drøfter stille, om dette er et rigtigt mirakel. I Lourdes skal miraklet også testes af læge og de gejstlige overhoveder. Christine skal vise, at hun kan gå oprejst uden stok – og får sit mirakel godkendt (!)

Denne groteske situation er flot mestret af den østrigsk fødte instruktør Jessica Hausner, som også gjorde det godt i filmene "Hotel" (2004) og "Lovely Rita" (2001). Hun opretholder en unik balancegang, for "Miraklet i Lourdes" kan både ses som en afdækkende kirke-kritisk øjeåbner og en kærlighedserklæring til troen og den plagede katolske kirke.

Hausner beskriver i mange facetter dette rum for mirakler. Med et stille underspillet forløb mellem Christine og de omgivende personer, får hun fine menneskelige detaljer frem. Den lamme Christines slet skjulte misundelse, når hun ser Marie flirte med de mandlige hjælpere, oppassernes funktionelle og professionelle sørgen for de handicappede. Hvordan Maria begynder at made Christine på en smule mere sjusket måde, når de mandlige hjælpere er i nærheden, og de lange misbilligende blikke fra de andre pilgrimme, der synes at spørge: Hvorfor dig og ikke mig?

Instruktøren har tydeligt fokuseret på den professionelle mirakel-kommercialitet. I hvilken grad kan man forvente Guds hjælp til den nødlidende? Kan man stimuleres Guds hjælp ved at berøre klipperne i grotten ved Lourdes? Vil det processionelle vandbad fremme miraklet? Vil de mange bønner ved spisebordet, i kirken, i grotten og ved sengen have nogen betydning? Og den stedse nagende tvivl i selskabet høres: Vi må bede Jomfru Maria om, at miraklet må holde!

En stille og grå kvinde, Madame Hartl, i selskabet synes at have en større og måske symbolsk betydning for Christine. Hun er ikke fysisk lidende, men er kommet til Lourdes af religiøse grunde. Hun beder for Christine, tager sig af hende, når de andre smutter bort, er altid omkring hende med sin omsorg, men der finder ingen samtale sted mellem dem. Hvorfor har Jessica Hausner, der har skrevet historien, taget denne – måske symbolske - figur med?

Filmen er en fin analyse af menneskesindets vanskeligheder med sin kontakt til Gud, og den har indtil nu fået Signis Prix 2009, Fipresci Prix 2009 samt en pris ved Venedig-festivalen 2009.

Filmfakta

Lourdes – Frankrig/Tyskland/Østrig 2009 – Instr. + manus: Jessica Hausner – Medv.: Sylvie Testud, Léa Seydoux, Elina Löwensohn, Bruno Topdeschini, Gerhard Liebman, Gilette Barbier – 96 min. – Biografpremiere d. 9/12 2010 og på DVD d. 24/4 2012 – pressebilleder © Camera Film

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7731&area=2>

<https://www.nytimes.com/2010/02/17/movies/17lourdes.html>

<http://www.spiritualityandpractice.com/films/reviews/view/19688>